

Statslaboratorium til Undersøgelse af Levnedsmidler, offentlig Ansættelse af 10 Sagkyndige, som rundt om i Landet skulde anstille Undersøgelser af Levnedsmidler, og derefter gjøre Indberetning eller foranledige Forholdsregler truffne mod dem, som solgte forfalskede Levnedsmidler eller selv forfalskede saadanne, endvidere betydelig skærpede Straffebestemmelser for Forseelser paa det omhandlede Omraade, samt endelig Bestemmelser, sigtende til at sikre, at Brød havde den Vægt, som det skulde have o. desl. — I Stedet for Statslaboratoriet bestemmer Loven, at Justitsministeren bemyndiges til for et Tidsrum af 3 Aar at slutte Overenskomst med et bestaaende Laboratorium om mod et aarligt Vederlag af 8000 Kr. at foretage Undersøgelse af offentlig falbudne Lednedsmidler. Denne Ordning har den Fordel, at den vil koste langt mindre end Oprettelsen af et Statslaboratorium, men paa den anden Side er det klart, at et privat Laboratorium ikke frembyder den Garanti i alle Henseender for Paalidelighed eller for Dygtighed, som et Statslaboratorium, der er en permanent Institution, bestemt til at skulde vare ikke blot nogle faa Aar, men i en længere Aarrække, vil kunde yde. De 10 Undersøgere ere ogsaa udstemte af Loven, hvoraf Følgen altsaa maa blive, at det bliver Politiet, der maa foretage disse Undersøgelser rundt omkring i Landet, saa godt det kan. Ogsaa Bestemmelserne om Salg af Brød ere udgaaede af Loven. — Med Hensyn for Straffebestemmelserne for de Forseelser, som her er Tale om, holdt Folkethinget paa, at Straffen skulde være Bøder, som kunde stige til Fængsel, medens Landstingets Affattelse var det omvendte, nemlig, at Straffen skulde være Fængsel, som kunde gaa ned til Bøder; det sidste blev det endelig vedtagne, saaledes, at det altsaa